

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **M. U.**, zastoupené Mgr. Petrem Houžvičkou, advokátem se sídlem v Břeclavi, Jana Palacha 121/8, za účasti **Ředitele Celního ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, Koliště 21, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2006, č. j. 29 Ca 299/2004 - 58,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2006, č. j. 29 Ca 299/2004 - 58, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením krajského soudu byla odmítnuta žaloba stěžovatelky podaná proti rozhodnutí Ředitele Celního ředitelství v Brně (dále též „správní orgán“) ze dne 16. 6. 2004, č. j. 6988-03/04-0101-11. Soud v odůvodnění svého usnesení vyslovil, že ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí správního orgánu bylo stěžovatelce doručeno dne 9. 7. 2004; lhůta pro podání žaloby tedy uplynula dne 9. 9. 2004. Vzhledem k okolnosti, že žaloba byla podána k poštovní přepravě až dne 8. 12. 2004, byla podána opožděně.

Ve své včas podané kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že nemůže souhlasit se závěrem krajského soudu, neboť postupovala zcela v souladu s předchozím poučením Okresního soudu v Břeclavi, neboť u tohoto soudu zahájila řízení. Usnesením okresního soudu byla stěžovatelka poučena, že může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, když byla dále poučena i o tom, že bude-li žaloba ve stanovené lhůtě podána, bude za den jejího podání pokládán den, kdy soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení žaloba došla. Ačkoliv tedy stěžovatelka jednala

zcela v souladu s tímto poučením, když krajskému soudu předložila rovněž zmíněné usnesení okresního soudu, tento soud i přes uvedené skutečnosti žalobu odmítl. Stěžovatelka se však domnívá, že žaloba byla podána včas. Proto navrhla zrušení usnesení krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu zpět k dalšímu řízení, když současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Správní orgán ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že využívá svého práva se ke kasační stížnosti nevyjádřit.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Z obsahu žaloby stěžovatelky doručené Krajskému soudu v Brně dne 10. 12. 2004 Nejvyšší správní soud zjistil, že v ní stěžovatelka poukazovala na skutečnost, že podala žalobu na základě poučení, které jí dal Okresní soud v Břeclavi ve svém usnesení ze dne 21. 10. 2004, č. j. 9 C 1273/2004 - 24, kterým zastavil řízení o její žalobě u něj podané dne 28. 7. 2004. Krajský soud se však v napadeném usnesení, kterým žalobu odmítl, touto skutečností nikterak nezabýval; v odůvodnění svého rozhodnutí nikterak nezdůvodnil, proč při počítání lhůt pro podání žaloby vycházel pouze z údajů o doručení správního rozhodnutí a z podání žaloby k poštovní přepravě. Vzhledem k okolnosti, že skutečnost včasnosti či opožděnosti žaloby má zcela zásadní důsledky pro účastníky řízení, zejména pro stěžovatelku samotnou, musí být zcela najisto postaveno, že žaloba byla skutečně podána opožděně. Proto krajský soud ve svém rozhodnutí je povinen vypořádat se se všemi skutečnostmi, které by mohly mít na včasnost podání žaloby vliv. Nelze proto akceptovat v dané věci jeho postup, tj. neposouzení vlivu podání žaloby u nepřislušného soudu z hlediska počítání běhu lhůt pro podání žaloby ve správním soudnictví tak, jak to udělal Krajský soud v Brně, protože účastníkovi řízení se musí soudním rozhodnutím dostat zcela jasné odpovědi na tuto zásadní otázku.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že rozhodnutí Krajského soudu v Brně je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, proto je kasační stížnost stěžovatelky s ohledem na dikci ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. důvodná. Nejvyšší správní soud tedy postupoval v souladu s ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. tak, že napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. V novém řízení se Krajský soud v Brně řádně v rozsahu vznesených námitek vypořádá s otázkou včasnosti či opožděnosti podání žaloby.

Stěžovatelka podala návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť ve věci bylo rozhodnuto bezprostředně po shromáždění potřebných podkladů a po provedení nezbytných procesních úkonů.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu